

คุณฉวี นาคเรือง : ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่มีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา
วิสาหกิจชุมชนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย (THE CAUSAL
FACTORS INFLUENCING CORPORATE SUSTAINABILITY PERFORMANCE: A
CASE OF COMMUNITY ENTERPRISES IN THE THREE SOUTHERN BORDER
PROVINCES OF THAILAND) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญกมล
คอนขวา, 213 หน้า.

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็น
ผู้ประกอบการ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง ความสามารถในการบูรณาการความรู้ และผลการ
ดำเนินงานอย่างยั่งยืน 2) เพื่อพัฒนาแบบจำลองสมการ โครงสร้างของการมุ่งเน้นความเป็น
ผู้ประกอบการ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง และความสามารถในการบูรณาการความรู้ ที่ส่งผล
ต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน 3) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงของการมุ่งเน้น
ความเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน และ 4) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางอ้อม
ของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน โดยผ่านตัวแปรต้นกลาง
คือ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างและความสามารถในการบูรณาการความรู้ของวิสาหกิจชุมชนใน
สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง คือ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยที่มี
ความเข้มแข็งในระดับดี มีระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างน้อย 3 ปี และมีการดำเนินงานอย่าง
ต่อเนื่องจำนวน 384 กลุ่ม ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง และวิธีการสุ่ม
ตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยใช้สัดส่วน เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล
จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง

ผลการศึกษา เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า 1) ปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ด้าน
ความเป็นอิสระในการบริหารกลุ่มฯมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.91) ปัจจัยกลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง
ด้านการส่งเสริมการตลาดให้กับภาพลักษณ์ของตราสินค้ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.76) ปัจจัย
ความสามารถในการบูรณาการความรู้ ด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.92) ปัจจัยผลการ
ดำเนินงานอย่างยั่งยืน ด้านผลการดำเนินงานทางสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.93) 2) แบบจำลองสมการ
โครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 189.09$, $df = 71$, $\chi^2/df = 2.663$, $RMSEA =$
 0.066 , $SRMR = 0.011$, $CFI = 0.95$) 3) การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อ
ผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรง
เชิงบวกต่อกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างและความสามารถในการบูรณาการความรู้โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.96 และ .092 ตามลำดับ และ 4) ตัวแปรการมุ่งเน้นความเป็น

ผู้ประกอบการไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน โดยผ่านกลยุทธการสร้างแตกต่าง นอกจากนี้ตัวแปรการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน โดยส่งผ่านความสามารถในการบูรณาการความรู้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล 0.70

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ
ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

DUSSADEE NAKRUANG : THE CAUSAL FACTORS INFLUENCING
CORPORATE SUSTAINABILITY PERFORMANCE: A CASE OF
COMMUNITY ENTERPRISES IN THE THREE SOUTHERN
BORDER PROVINCES OF THAILAND. THESIS ADVISOR :
ASSOC. PROF. KWUNKAMOL DONKWA, Ph.D., 213 PP.

CORPORATE SUSTAINABILITY PERFORMANCE, COMMUNITY
ENTERPRISES, THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

This research aims to 1) analyze the factors of entrepreneurial orientation, differentiation strategy, knowledge integration capability and corporate sustainability performance, 2) develop structural equation modeling of entrepreneurial orientation, differentiation strategy, knowledge integration capability that affects corporate sustainability performance, 3) analyze the direct influence of entrepreneurial orientation on the corporate sustainability performance, and 4) analyze the indirect influence of entrepreneurial orientation on corporate sustainability performance through the mediator variables which is differentiation strategy and knowledge integration capability of community enterprises in the three southern border provinces, namely, Yala, Pattani, and Narathiwat.

The samples were 384 community enterprises in three southern border provinces of Thailand. The community enterprises had good level of strength and at least 3 years of operation. The data were selected through Multi-stage level sampling method with purposive sampling and proportion stratified random sampling. The questionnaires were used as tools to collect data. The data were analyzed through pearson's correlation coefficient and structural equation modeling.

The results showed that 1) the entrepreneurial orientation as autonomy variable had the highest mean (3.91), differentiation strategy as promotional marketing to brand image variable had the highest mean (3.76), knowledge integration capability as learning culture variable had the highest mean (3.92) and corporate sustainability performance as social performance variable had the highest mean (3.93), 2) the structural equation modeling was consistent with the empirical data ($\chi^2= 189.09$, $df = 71$, $\chi^2/df = 2.663$, $RMSEA= 0.066$, $SRMR= 0.011$, $CFI= 0.95$), 3) The entrepreneurial orientation had no direct effect on the corporate sustainability performance. In addition, the entrepreneurial orientation had positive direct effect on the differentiation strategy and the knowledge integration capability, with the influence coefficient of 0.96 and 0.92, respectively, and 4) the entrepreneurial orientation had no an indirect effect on the corporate sustainability performance through the differentiation strategy. Besides, the entrepreneurial orientation had indirect effect on corporate sustainability performance through the knowledge integration capability with a coefficient of influence 0.70.

School of Management Technology

Academic Year 2019

Student's Signature *Russadee*

Advisor's Signature *K. Donkwa*

Co-Advisor's Signature *Olison*